

Mela Koteluk, Ogniuwo

Ochłoń, ochłoń,
Ochłoń po długim dniu.
Usiądź tuż obok i mów
Lub nie mów niczego,
Posiedźmy w ciszy.

tętno miasto kruszy stropy
w masywie wmówionych strat
przeczuwasz, podobnie jak ja
że zamki na piasku nieuchronnie runą

powoli wiatr rozprasza nam narastające wątpliwości

widzimy brzeg
widzimy jak oddala się nieprawda
uliczny gwar
sztucznych ogni huk
nie dla nas to ogniowo

młodość, młodość
bez dachu nad głową – to my
pod gwieździstym niebem – to my
jak dzikie rośliny snujemy pędy

pewność jutra nie odbiera
odrzucaś nasze połączenie od lat
więc teraz nie chcemy widzieć już nic

widzimy brzeg
widzimy jak oddala się nieprawda
uliczny gwar
sztucznych ogni huk
nie dla nas to ogniowo